

תת"ע 2139/10/13 - מדינת ישראל נגד אברהמים רחאל

31 מרץ 2015

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
תת"ע 2139-10-13 מדינת ישראל נ' רחאל
כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
המאשימה
נגד
הנאשם
אברהמים רחאל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אייל עמאר

ב"כ הנאשם - עו"ד זכי כמאל

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בתאריך 06.01.15 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בשכרות, עבירה מיום 05.07.13.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו המאשימה תעתור לפסילה בפועל של 24 חודשים בעוד הסנגור רשאי לטעון לפסילה קצרה יותר. כן סוכם על עונשי פסילה על תנאי, קנס והתחייבות כספית לשיקול דעת ביהמ"ש.

המאשימה בקשה לאמץ את ההסדר ברף הגבוה ולהשית על הנאשם 24 חודשי פסילה בפועל. בהקשר זה הפנתה להלכה לפיה בעבירת שכרות יש להשית את עונש המינימום הקבוע בחוק (24 חודשי פסילה). הפנתה לכישלוננו של הנאשם בבדיקות המאפיינים והתרשמות השוטר משכרות בינונית. הדגישה כי ככל שיוטל צו עבודות לתועלת הציבור, אין ברכיב זה כדי להצדיק סטייה מפסילת המינימום הקבועה בחוק.

ב"כ הנאשם הפנה להודאת הנאשם, להפנמת חומרת העבירה ולהבעת החרטה. ציין כי בעברו של הנאשם עבירת תעבורה אחת בלבד ומאז ביצוע העבירה הנוכחית לא ביצע כל עבירות נוספות. פירט נסיבות האישיות של הנאשם, היותו בן למשפחה נורמטיבית, סטודנט הזקוק לרישיונו גם לצורך הגעה ללימודיו בג'נין. עוד הפנה לנסיבות ביצוע העבירה, כאשר הנאשם עוכב לבדיקה שגרתית ולא בעקבות חשד לביצוע עבירה. הדגיש כי במקרה זה ביהמ"ש אינו כבול לפסילת המינימום שכן הסדר הטיעון תחם את תקופת הפסילה עד 24 חודשים. בנוסף ביקש להביא בחשבון שיקולי

עמוד 1

שיקום והתאמת הנאשם לריצוי עבודות לתועלת הציבור, רכיב שיהיה בו כדי לאזן הקלה בעונש הפסילה.

הפנה לפסיקה רלוונטית.

הנאשם עצמו ציין כי הוא לומד באוניברסיטה בג'נין ועושה שימוש יומיומי ברכבו לצורך הגעה ללימודים.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם לוקח אחריות על ביצוע העבירה. שירות המבחן לא התרשם מקיומה של בעיית התמכרות המצריכה התערבות והתרשם כי הנאשם מכיר בחומרת העבירה ואופן התנהלותו ולמד את הלקח. לאור כל האמור לעיל, המליץ שירות המבחן סבור על הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות, עונש של פסילה בפועל והתחייבות כספית להימנע מעבירה.

הנאשם נוהג משנת 2010 ולחובתו הרשעה אחת שלא בעבירה דומה.

הנאשם הורשע בעבירה חמורה של נהיגה בשכרות שיש בה כדי להוות סכנה לציבור המשתמשים בדרך ולנאשם עצמו. כן יש בביצוע העבירה כדי ללמד על הלך נפש של פזיזות אצל הנאשם.

נוכח ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים אינני נדרש לקביעת מתחם עונש הולם ולמעשה הצדדים הגדירו במקרה זה את המתחם עד 24 חודשי פסילה בפועל. בהקשר זה אציין כי אילו הייתי נדרש לקביעת המתחם, יש להניח שהרף התחתון של המתחם היה עומד על 24 חודשי פסילה בפועל שהוא עונש המינימום הקבוע בצד עבירת הנהיגה בשכרות. בנוסף אציין כי בהיעדרו של הסדר טעון הייתי

קובע כי אין בנסיבות אליהן הפנה הנאשם כדי להצדיק סטייה מפסילת המינימום הקבועה בחוק.

ער אני לפסיקה אליה כיוונה המאשימה (עפ"ת 11553-04-11 מדינת ישראל נ' רחמים איציק - מחוזי ירושלים) שם נקבע כי רק בנסיבות מיוחדות יסטה בית המשפט מפסילת המינימום הקבועה בחוק, אך במקרה הנדון הוצג הסדר טעון בו פסילת המינימום מהווה את הרף העליון במתחם ובהתאם, אין להיזקק לאותן נסיבות מיוחדות דווקא לצורך הטלת פסילה קצרה מ-24 חודשים.

משהוצג ההסדר הנ"ל, בדעתי להביא את כל השיקולים לקולה ולחומרה לצורך קביעת משך הפסילה בתוך המתחם כפי שהוצג על ידי הצדדים.

לחומרה אני מביא בחשבון את כמות האלכוהול שנמדדה בגופו של הנאשם (490 מיקרוגרם), העולה על פי שניים מהכמות שנקבעה בחוק.

בהקשר זה יצוין כי פסקי הדין אליהם הפנה הסנגור, מתייחסים לכמות אלכוהול נמוכה באופן משמעותי מזו שנמדדה בגופו של הנאשם. בתת"ע 5035-09-12 דובר בכמות של 350 מיקרוגרם, בתיק 3844-02-14 דובר בכמות של 340 מיקרוגרם ובתיק 778-08-11 על כמות של 380 מיקרוגרם ובהתאם אין לגזור מהם גזירה שווה לעניינו של הנאשם.

לקולה אני מביא בחשבון את האמור בתסקיר שרות המבחן, הודאת הנאשם, הבעת החרטה, הסיכון הנמוך להישנות העבירה, עברו התעבורתי המקל ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

בנוסף אני סבור כי יש בהטלת צו של"צ לתקופה משמעותית כדי להוות רכיב עונשי ממשי שיש בו כדי לאזן הקלה משמעותית ברכיב הפסילה.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישלום ב-5 תשלומים שווים רצופים החל מתאריך 3.5.15 ובכל 3 בחודש שאחריו.

אם תשלום אחד לא יופרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי.

אני פוסל את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 13 חודשים בפועל בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית.

ריצוי הפסילה יחל ביום 3.5.2015 בשעה 13.00.

ככל שהנאשם יפקיד רישיונו במועד מוקדם יותר, תחושה הפסילה בהתאם.

בית המשפט מסביר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיונו - גם אם פקע תוקפו - במזכירות בית המשפט, ואם אין בידיו רישיון נהיגה עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

אני פוסל את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך ₪ 15,000 להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירות של נהיגה בשכרות עמוד 3

ו/או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או תחת השפעת סמים. לא יחתום על ההתחייבות היום, ייאסר למשך 10 ימים.

אני מטיל על הנאשם צו שרות לתועלת הציבור למשך 12 חודשים החל מהיום במסגרתו יבצע הנאשם עבודות בהיקף של 220 שעות.

מוסבר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר הצו רשאי בית המשפט לבטלו ולהטיל עלינו עונשים אחרים בגין העבירה בה הורשע.

שירות המבחן מתבקש בזאת להעביר לבית המשפט בתוך 21 יום מהיום עותק חתום מצו השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום י"א ניסן תשע"ה, 31/03/2015 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא

ניתנה והודעה היום י"א ניסן תשע"ה, 31/03/2015 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא

הוקלד על ידי מירב כהן ויניאק